

RMK. I.

1543

Iszathmári Páp új Eszteródi Ajándék

1898

2MKI
1543

Feljes.
(A körülvágás felvételéről.)

Past
2782 u

1543

Uj Esztendői.

A J A N D E K.

Mellyet az elmúlt 1698

Esztendőnek kezdetiben, Böl-
dog Aszszony havának első
napján tudnillik, a reggeli ó-
rán, Rendes szolgálattya sze-
rint való Tanításban élő nyel-
vel adott 's ajánlott:

*Mostan pedig irásba tévén, a be-ál-
lott 1699 Uj Esztendő első napjára, egész
éivel, 's szeretettel, méltó betsület té-
telnek okáért ad és ajándékoz*

A:

A'Ko-

A' Kolosvári Refor-
mált Szent Gyülekezetnek, ér-
demes tagjainak, Nemes, Nem-
zetes, Betsúlletes elől-járói-
nak, &c. ó kegyelmeknek.

*Azon Kolosvári Ref. Gyülekezet-
nek egyik méltatlan Tanítója*



Szathmári Pap János.

TEX-



T E X T U S.

Mójses 1 Könyvnek 35-dik Réz. 1, 2, 3-dik v-iből.

*Monda pedig az Isten Jákóbnak, kely-fel, eregy-fel
Béthelbe, és telepedgyél-le ott, és tsinály óltárt
amaz erős Istennek, a' ki meg-jelenék te néked,
mikor a' te bátyád előtt futnál. Akkor monda
Jákób az ő háza-népének és mind azoknak kik
véle valának: Hányátok-el az idegen Istene-
ket kik köztetek vadnak, és tiftitsátok-meg ma-
gatokat, és változtassátok-el öltözeteteket. Az
után kellyünk-fel és úgy mennyünk-fel Béthelbe,
hogy tsinállyak ott óltárt annak az erős Istennek,
ki meg-halgatott engemet az én nyomorúságom-
ban, és velem volt az úton a' mellyen jártam.*

I Gen régi, és az övéi körül mindenkori híven gyako-
roltatott 's megtartatott édes Atyai gondgya és rendi
Istennek ez; hogy hiveinek, kiknek a' nap alatt sohól,
sem segedelmek, sem menedék helyek semmi nintsen,
hanem mind remények, mind örömek, mind védelmek
egyedül tsak ömaga Isten, midön a' fok gonozokba és vá-
ratlan vezédelmekbe, fintén bé-esőleg vadnak, és a' nyo-
morúságoktól ugyan meg-öríttatnak, akkor nyisson ú-
tat, és eligazítsa igen könnyen, a' mit azoknak meghábo-
rodott és megfogytakozott elméjek fel-nem találhat, el-
sem igazíthat: Sőt ennekfelette, vélek közlött jó-vóltá-
nak, fok-ori hatalmas szabadításának emlékezetivel, gyen-
ge 's tsiggendező reménfégeket 's bizodalmokat, hatható-
son gyámolgassa, és a' gonozok ellen mozdúlhatatlanúl
meg-

megállaffa. Ez az, melyet maga fene eleiben téven az Anyafentegyház, mind reménfégét, mind könyörgését erősíti, a' 44. Soltárban, és Éfaiásnál 51. 9. köv. 7-iben. Ez a' mellynek szép 's emlekezetes példáját hagyá Isten, hogy sokakat másokat ne emlitsék, a' Jákóbban, mint a' fenn meg-írtt história tarttja: kinek, mind a' Sikemíták között való únalmas nyolcz eftendei bujdosásából, mind közelebb, fiainak irtóztató gonosz tselekedetekből fázmozott nyúghatatlanságában, és félelmes megfúrultságában nyita utat, és faza rendet dolgainak, hagyván nékie, hogy menne-fel Bételbe, a' holott ennek-előtte nagy ígéretek vett vala Istenétől. Melly hagyomásában, a' mint egy rézről emlekezetben hozza Isten Jákóbnak, a' nékie ez előtt tétetett, és már meg-teljesített ígérteit; úgy más rézről, kívánnya azon Jákóbnak, a' véle közlött nagy jókhoz illendő háladatosságát: mellyet meg-is teljesít a' Jákób. És így mind ezeknek summa ez: Jákób parantsolatott vévén Istentől, felmegyen Bételbe, és ott fogadást megteljesíti.

Mind ez pedig, mivel-hogy históriai meg-lött, nyilván való, és ezokáért akar kitől-is könnyen megérthető dolog; fok magyarázatot és világosítást nem kíván: bővebb értelemnek és abból vejendő tanúságunknak okáért mindazáltal, egybe kell ezt vetnünk, a' 28-dik részben befoglaltatott egész históriával, és mind azokkal a' dolgokkal, mellyek a' közelebb való részekben-is megíratattak. Annakutánna ezünkbe kell vennünk azt-is, hová küldtessék Istentől, 's hová ment, és e' felett mitsoda a' mit tsinálni kellett nékie ott, a' parantsolat szerint. A' mi az elsőt nézi, küldetik, és ő-is megyen Bételbe, arra a' helyre tudnillik, mellyet ezzel a' nevezettel ő nevezett vala ennekelőtte, midőn azon való által-meneteliben egy éjjel ott hálván, éjjeli látásban látta volna Istent, és hallotta volna annak szép beszédit, 's ötet minden kétséges dolgai 's azokból fázmozó külömb-külobb félelmei ellen bátorító 's meg-

erősítő ígérteit. Lásd a' históriát a' 28-dik részben. E' nevezet pedig, mint azon részből meg-érthetni, annyit tézen, mint Istennek háza. De miért küldi Isten ötet erre a' helyre, ha valaki kérdi; e' lesz kérdésének rövid válafa: Azért (1) hogy azon helyben lött ígérteiről meg-emlekeztvén, ugyan azon helyen teljesítse-meg azokat. Mitigért volt pedig ott Istennek a' Jákób, meg-írja Mósesa' meg-említett 28-dik résznek 20, 21, 22-dik 7-iben illy szókkal: *Annak-felette a' Jákób fogadást tön, ezt mondván: ha az Isten én velem léjend, és ha meg-öriz engemet ez úton, a' mellyen én most megyek, és ha ételemre való kenyeret adánd, és öltözetemre való ruhát, és meg-térendek békeséggel az én atyámnak házához, és az UR én Istenem léjend: Tehát e' kö, mellyet oklop gyanánt fel-emeltem, Isten háza léjend, és valamit adándak énnékem, annak tizedét néked adom.* Illik vala ezt már valaha meg-teljesíteni. (2) Hogy a' mindenfelől reátóduló gonoszai ellen, ott mind vigasztalást, mind megbátorodást venne. Ugyan-is az ő fiainak Simeonnak és Lévinek, a' Sikemítakon véghez vitt példa nélkül való gonosz tselekedetek, a' mint-hogy ötet abban a' tartományban gyűlölségessé tette vala; úgy azon gonoszság ötet, mint abban a' tartományban, jövevént és erőtelent, nem kevés félelemmel, és a' földnek lakosítól való rettéggel terhelhette, és kétség kívül meg-is terhelte: melly kétséges dolgai és azokból fázmozó félelmei között, hogy nagyobb éivet 's bátorságot venne; arra a' helyre küldetik, a' holott vette vala ama' nagy és szép ígéretek, mellyeknek nagy részént való be-teljesedését, már meg-is tapasztalta, az ő hű eftendeig való bujdosásában. És így a' magán meg-teljesedett régi ígéreteknek emlekezeti, az ígérte tévő Istenben helyheztesett bizodalmat erősíti.

A' mi a' másodikat nézi: Oltárt parantsol Isten Jákóbnak, hogy építsen. Az oltár, a' régieknél, tudgyuk, hogy az isteni tiszteletnek olly eszköze volt, mellyen I-

istenhez való háladatosságoknak megmutatására, zivék köz
indulattyaiból el-~~há~~nt ajándékokat, Istennek bé-mutatni
's bé-adni ~~é~~okták vala : mint ezt a' Móyses irásából akar-
ki könnyen meg-értheti és tanulhattya. Ezt kívánván
azért Isten Jákóbtól, azt kívánnya, hogy régi fogadása
szerint, ajándékát önégie adgya-bé, és háladatosságát mű-
tassa-meg. Mellyeket így meg-jegyezvén rövideden ta-
núllyuk-meg innét ezt :

TUDOMANY.

*A' melly léleknek Isten az ő ígéretit meg-teljesíti, és
a' miket néki mások felett fogadott, tökéletesen vég-
hez vivén, meg-mutatya, sőt vele ugyan meg-ta-
páskaltattya, melly igen kegyelmes és jó gondvise-
lő Istene lett légyen önégie ; attól ő Felfüge-is igen
ferossan meg-kívánnya, hogy háládó voltát, az ő
véle közlött jókról való meg-emlekezésben, fivének
minden Isten útálta dolgoktól való meg-tisztításá-
ban, és továbbra-is, minden engedelmisségre való
maga ajánlásában meg-mútassa ; mellyet ezokáért
az-is el-követ, serényen mindenkor, főképen pe-
dig, mikor ötet arra Isten maga hívja.*

E' dolog a' Leczkében bé-foglaltatott 's előnkbe ada-
tott Jákób példájában tudnillik a' néki adatott parantsolat-
ban, és az ő ahoz a' parantsolathoz való engedelmisségé-
ben vagyon elég világoson, mint ezt akarki könnyen e'fé-
be veheti, ha a' fellyebb már megmondott és elő-~~há~~mláltt
dolgokat elméjével meg-tekinti.

OKA pedig ennek ez : Mert Isten mindeneke, va-
lamiket valakivel jól tévén, tselekezik, azért mivel és
tselekezik, hogy azokban és azokért ditsértessék. Maga
mondgya ezt világoson az 50-dik Soltárnak 15-dik v-ben.
*Hij segítségül úgy-mond engemet a' te nyomorúságodnak
idején, meg-fabaditlak tégedet, és te ditsőítek engemet.*
Hasonlóképen a' 91. Soltárnak 14-dik v-ben. *Meg-fa-
baditom úgy-mond ötet, fel-magáskaltalom ötet, mert es-
méri az én nevemet, 's a' t.* Ez így

hattyuk, meg-is tarthattyuk idvevségesen. Hogy semmi
úgy nem illeti az idveztőlendő kegyes embert, tisztitis an-
nak úgy ki-nem fejezi semmi, mint-hogy Istennek ő hoz-
zája való nagy jóvóltát, 's bokros jó-teteményit, bizo-
nyos és arra alkalmas időkben, háladatossággal meg-
említse 's tisztelje, és javainak Istene kezéből való el-
vételekor tett jó fogadást, örömmel 's egész tehetségével
meg-teljesítse. Ebben mutatták ki háládó voltokat elei-
től fogva minden Szentek ; Ebben Jákób, engedvén Isten-
nek, és a' mint meg-inteték, Bételben óltárt építvén
ezen résznek 7-dik v-ben. Ebben régen Nőé, a' bárkából
való ki-jövése után égő áldozatot adván Istennek. *Móyses*
*1 Könyv. 8: 20-dik v-ben. Ebben Dávid felvévén a' hálá-
dásnak pohárát, és az Ur nevét híván segítségül : Solt.*
*116: 13-dik v-ben. Ebben illik annakokáért minékünk-is
jó Istenünkhöz való mind kötelességünket, mind indú-
latunkat ki-adnunk és gyakorlanunk. Hogy tudnillik,
világi életünknek és fíralmas bujdosásunknak egyik (úgy-
mint e' közeleb el-múlt) e'ztendéjét el-töltvén, és így
az időnek a' végiről az eleire, mint-egy bújdosásinkból
hazánkba megtérvén, és abból vízföntag újabb bújdosást,
tovább-tovább való nyomorgást kezdvén, tiszteljük há-
ládással Istenünknek velünk közlött nagy jóvóltát, a' fe-
rint mint a' Tudományban meg-mondók.*

Ezt pedig hogy jó móddal meg-tselekedhesük, és
hasznoson 's idvevségesen véghez-is vihesük, a' Jákób en-
gedelmisségének és tselekedetinek, a' fent historiában
meg-iratott példáját követvén : Elsőben-is. Mennyünk-
fel Bételbe, az-az, a' mi Istenünknek házába, a' hívek gyü-
lekezetibe, melly egyedül méltó ma erre a' nevezetre, a'
holott-is el-múltt e'ztendönknek kezdetiben, abbéli éle-
tünket, mint-egy bújdosásunkat kezdvén, fogadásokat
tettünk vala Istenünknek, úgy éolván, mint éolott Jákób
Bételben, bújdosásának kezdetiben : *Ha az Isten én velem
léjend, 'sa' t.* mellyről fellyebb emlekezőnk. E' mellett

változtassuk-meg öltözetünket, az-az, meg-vezett régi életünket, meg-fokott gonosz tselekedetünket, magunk viselésünket: *mert* ugyan-is *szent élet nélkül, senki az Istent nem látta*, azt mondgya az Apostol *Sidók*, 12: 14-dik *ý*-ben. Saruinkat-is, az-az, indulatinkat, mellyekkel a' földet érjük, vetkezzük-le, mint Mójsfestől meg-kiváná Isten: *Mójses* 2 k: 3-dik rész: 5-dik *ý*-ben. Továbbá, hányuk-el az idegen Isteneket-is, a' mi *z*iveinknek bálványit, kiket eddig vezetségünk tisztelt. Végezetre, tsinállyunk óltárt amaz erős Istennek, mellyen isteni tisztetletünket illendöképen vigyük véghez, és ajándékinkat Istenünknek mutatassuk-bé.

De mivel az óltár építés, a' többi felett és kiváltképen való nagy munka, a' mint-hogy régen-is az isteni tisztetletnek minden külső eszközei között, elsőbb és legnevezetesebb volt; Igen *szorgalmatoson*, és kiváltképen való serénységgel meg-kell vigyáznunk, mind ezt minémű vagy miből való legyen, mind ezt hol, kinck, és mi végre építsük, mind pedig ezt, rajta mit áldozzunk-meg, és mellette mitsoda fogadásokat tegyünk: hogy így azon s a' körül való munkánk Isten előtt kedves legyen.

Elsőben-is. 1. Azért építsük azt földből, új hantokból, vagy pedig egész és nem faragott kövekből; könnyű és hamar munkával, a' mint maga kívánnya Isten, *Mójses* 2 k: 20. rész: 24, 25. *ý*-iben: az-az, hogy ezeknek értelmét egy fővalki-adgyam, *z*iveinknek földig le-borsátkozott alázatosságából, és e' világ házontalanságitól megüresítettett tisztaságából: mert ezen lesz a' kedves áldozat, mint az 51-dik Soltárnak 19-dik *ý*-ből értyük. Továbbá 2. Építsük bizonyos és Istentől mutattatott helyeken, mert ő a' ki meg-mutattya a' helyet-is minékünk, mint itt Jákóbnak mutatá Bételt; Régen Abrahámnak-is: *Mójs.* 1 k: 22-dik rész: 2-dik *ý*-ben: azután Dávidnak-is: *Sam.* 2 k: 24-dik rész: 18-dik *ý*-ben. Ennek-felette 3. Az erős Istennek, a' kit egyedül illet az óltári ajándék. És 4. a' végre, hogy azon áldozzunk, azon élő

elő állatinkat meg-öllyük; fogadásokat tegyünk; áldásokat kérjünk és várjunk s a' t. a' *z*erint, mint ennek rendi volt a' régiaknél.

Mind ezek *z*erint továbbá azt-is méltó igen megtudnunk, hányat kellesték építenünk. Mert ugyan-is úgy értyük a' dolgokból, hogy Isten mi tőlünk-is, mint Jákóbtól könnyű kezületű óltárt kíván, az-az, ollyat, mellyet akar holott-is, a' mikor és a' holott, az idő s a' dolog kívánándgya, illendöképen el-készíthessünk. Ebben bátran s nem-is helytelenül követhettyük a' Bálámot, ama', mint magát nevezi, meg-világosított *z*emű embert. Ki mikor maga akarattya ellen készítené magát az Izraelnek meg-áldására, kétség kívül Isten indításából, hét óltárokat építe *Mójs.* 4 k: 23-dik rész: 1. *ý*-ben. Kinek példája *z*erint mi-is el-akarván venni Istenünktől az áldást, építsünk hét óltárokat, hét külömb helyeken, életünknek, tudnillik, sállapatunknak hét külömböző rendin, mint meg-annyi halmotskáin, mellyeket Isten maga mutatott minékünk a' Titkoskönyvnek 2, és 3-dik részeiben. Építsük pedig azokat, ama' hét nevezetű, hét tsillagokkal biró és a' hét gyertya-tartók között járó Idvezítő Istennek, ki magát így mutatá az ő házának Urának: Titk. k: 1. rész: És ezeken öllyük-meg, hogy többé ne éllyenek ama' hét élő állatokat, mellyeket *z*ámlál a' bölts Salamon: Peldás k: 6-dik rész: 16, 17, 18, 19-dik *ý*-iben, tudnillik: 1. *a' kevély emeket,* 2. *hazug nyelvet,* 3. *vér-ontó kezeket,* 4. *az álnok gondolatot forraló elmét,* 5. *a' gonosgra sietséggel futó lábakat,* 6. *a' hazugság erző hamis bizonyosságokat,* és 7. *a' ki erev háborúságot az atyáfiak között.* Tegyük-fel pedig ezekre, mint kedves ajándékokat, amaz újjá-*z*ületett lélekbéli hét nevezetes nagy jókat, tudnillik: a' Hitet, a' Reménféget, a' Szeretetet, az Igátságot, az Okosságot vagy Értelmet, az Erőséget és a' Mértékletességet. Botsáfluk Isten eleibe ama' hét idveséges Kéréseket, mellyekre tanított Idvezítőnk: *Mát.* 6-dik rész: 9, 10, 11, 12, 13-dik *ý*-iben.

Hogy el-venessük jönnünköt a ma nevezetes név nagy jókat, mellyeket az ő győzedelmes főlgainak ígér Urunk a' Titkos könyv: 2, és 3-dik részeiben.

De mitsoda rendel helyhez tessük mind ezeket, ha kérde? Maga Urunk a' meg- említett *Titk.* k: 2, 's 3-dik részeiben: és a' dolognak rendi meg-tanít. Melly érint.

Első óltárunkat építsük *Éfésomban*: *Titk.* k. 2.rész. 1. ý-ben. mellyen értsed az idvezülendő hiveknek (ugyanis nem főlünk most éantéándékkal az egész közönséges Anyafentegyháznak dolgairól 's állapotjáról) azt a' forokat, 's állapotokat, mellyet érnek midőn bűnök meg-botsáttatván, a' halálnak 's kárhozatnak rabságából ki-vétetnek. Ezt pedig építsük, annak a' ki kezében tartja a' héttsillagokat, az-az, a' hét gyülekezetnek Angyalit: *Titk.* 2-dik rész: 1. ý-ben. És adgyunk hálákat nékie, hogy meg-jelentette magát, 's nevét minékünk, és jutatot minket az ő igaz esmérétre: Egy főval, hogy reánk és egész házára gondgya vólt 's vagyon. Itt öllyük-meg a' kevélységet, meg-esmérvén, hogy semmink nintsen, a' mit nem vettünk volna: 1Kór. 4-dik rész: 7. ý-ben, és így ki-vájván 'sel-vetvén tőlünk a' kevélyfemeket. De tegyük-fel ajándékul a' Hitet, mert hit által állunk: Rom. 9. rész: 20-dik ý-ben; és hit által vagyon e' világból ki-menetelünk, és atyánk házának el-hagyása: *Sidók*: 9: 8. És kérjük hogy *senteltes sék-meg az ő neve*. Igérvén 's kötelezvén mi magunkat a' tökéletes meg-térésre, és a' jobban való mindennapi örökösre; Hogy így jutalmúl vegyünk az életnek fájának gyümölséből, melly vagyon az Isten paraditsomának közepette: *Titk.* 2: ý. 7.

Második óltárunkat építsük *Smirnában*, melly név alatt értsed a' hiveknek azt a' keferü állapotokat, melly meg-térések után fokozor követi őket a' Christus kedvéért, melly meg-keferítettést nem kerülhetnek-el az újonnan meg-tért hivek, a' érint a' mit mond az Apostol: 2 Tim. 3: ý. 12. A kik úgy-mond *sentül akarnak élni a' Krisztusban, háborúságot szenvednek*. Ezt építsük

amaz

amaz *Első és Utólsónak*: *Titk.* 2. rész: 8-dik ý-ben. Ki egyedül botsáttya reánk a' kísérteteket, és azonokból útatis nyit a' szabadulásra: 1Kór. 10: rész: 13-dik ý-ben. És adgyunk hálákat a' nekünk adattatott békeséges-türesért, és hogy méltókká tett arra, hogy a' Jésus nevéért békés-sággal illettetnénk: Tsel. 5. rész: 41-dik ý-ben. Ugyan-is a' szenvedések érzik a' békeséges-türest, és ez által a' reménséget, melly meg-nemtsal: Rom. 5. rész: 4, 5-dik ý-ben. Itt öllyük-meg a' hazug nyelvet, melly ragalmazza a' kegyességet; mint hafontalant. De tegyük-fel ajándékul a' Reménséget, a' békeséges-türesnek jó leányát, mellyel várjuk minden keferü dolgainknak jó ki-menetelét. És kérjük, hogy jöjjön-el, 's öregbedgyék naponkent az ő orkága; kötelezvén magunkat a' holtig való hűségre, hogy így meg-ne sértetessünk a' második baláltól, ama' szép ígért érint: *Titk.* 2: 11-dik ý-ben.

Harmadikat építsük *Pergamumban*; értsed ezen a' hiveknek már erősebb 's tettetésebb állapotokat. Ezt építsük a' Király Krisztusnak, *kinek kezében vagyon ama' két éltör*: *Titk.* 2. rész: 52-dik ý-ben. És adgyunk a' ki hálákat, hogy meg-tartotta az övéit a' kísértetekben, és megerősített minket. Itt öllyük-meg a' hamis-ságot, el-vágván és vetvén tőlünk a' vér-ontó kezeket. De tegyük-fel ajándékul az Igasságot, melly illik a' megerősödött hivekhez; és áll abban, hogy adgyuk-meg Istennek a' mi Istené, a' Csáfárnak a' mi a' Csáfár-é: Mát. 22. rész: 21-dik ý-ben, és úgy főlyunk, mint az Apostolok, Istennek illik inkább engedni, mint-sem az embereknek: Tsel. 4-dik rész: 19-dik ý-ben. És kérjük, hogy legyen-meg az ő akarattya, mint a' mennyben, úgy a' földön-is. Kötelezvén mi magunkat az álhatatoságra; hogy így ostan jutalmúl vegyünk amaz el-rejtetett Man-nát, és fejér követskét, és a' követskén új írott nevet, mellyet senki nem tud, hanem csak az a' ki azt veszi: Titkos könyv: 2-dik rész: 17-dik ý-ben.

Negye-

Negyediket építsük *Tiatirában*; melly jelenti a' hiveknek azt az állapottyokat, mellyben a' nálok lévő erő-
 zerint ellene kell állaniok, a' magát Próféta-nak mütoga-
 tó Jézabelnek, és ajtót zárniok minden emberi találmá-
 nyok előtt. Építsük pedig az *Isten Fiának*, *kinek kemei*
ollyak, mint a' tűznek lángja, és labai mint a' fénlő a-
rány feii réz: Titk: 2. rész: 18-dik ʒ-ben. úgy-mint,
 a' *kiben ébölt az Isten*: Sidók: 1. rész: 1. ʒ-ben. És a'
 kinek egyedül való halgatására kötelezett Isten mindene-
 ket: Mát. 3, és 16-dik rész: És ennek adgyunk hálákat,
 hogy *nem vetett mi reánk más terhet*, az ő parantsolati-
 nak gyönyörűféges jármán kívül. Itt öllyük-meg az *ál-*
nok gondolatokat forraló fívet, vagy elmét. De tegyük-
 fel ajándékúl az *Erőséget*, úgy-mint, a' melly illik a'
 Krisztusnak, a' pogányokon uralkodandó vitézihez;
 hogy ne hagyjuk mi magunkat vízföntag szolgálat alá vet-
 tetni. És kérjük a' *mi mindennapi kenyerünket*, melly
 által naponként táplálhassuk életünket 'serönket. Köte-
 lezvén mi magunkat, annak a' *mi nálunk vagyon, meg-*
tartására; hogy oztán jutalmúl vegyük a' *pogánynépe-*
ken való birodalmat, és a' hajnal tsillagot: Titk: 2. rész:
 26-28-dik ʒ-ben.

Ötödiket építsük *Sárdisban*; melly jelenti a' hivek-
 nek testiséggel meg-egyeledett állapottyokat, melly meg-
 élik midön testi bátorságban, mint álomban bé-merül-
 nek, mellyet maga példájában épen ki-ád ama' érele-
 mes menyasszony: Ének. 5. rész: 2-dik ʒ-ben. *En el-*
aluttam vala úgy-mond, *jöllehet lelkemben vigyázok va-*
la, 's a' t. Építsük pedig annak a' *kinél vadnak az*
isteni hét lelkek, és a' *hét tsillagok*: Tit: 3. rész: 1. ʒ-ben.
 És adgyunk hálákat annak, hogy az ő lelkét adta a' mi
 testünkbe, hogy egézen meg-ne halmánk. Itt öllük-
 meg a' *gonofra sietséggel futó lábakat*, hogy ne fiessünk
 a' testnek tanátsi után: Galat. 5. rész: 16. ʒ-ben. De
 tegyük-fel ajándékúl a' *Mértékletességet*, melly zabolát
 vét

véta' testi kívánságinak és gonofra való hajlandóságának.
 És kérjük, hogy *bocsássa-meg a' mi bűneinket és tünya-*
ságunkat. Kötelezvén mi magunkat a' *Vigyázásra*, és
 azoknak meg-erősítésekre, a' *kik halb-félben vadnak*.
 Hogy így oztán jutalmúl *fejér ruhába öltöztettefsünk*,
 és *le-ne töröltesék nevünk az életnek könyvéből*: Titkos
 könyvnek 3-dik rész: 5, 6-dik ʒ-ben.

Hatodikat építsük *Filadelfiában*; melly jelenti a'
 hiveknek, álomból fel-serkent és tökéletes atyafiui ée-
 retettel gerjedező állapottyokat: melly épen le-iratik
 az Anya-entegyház példájában: Ének. 5. rész: 4-dik ʒ-b:
 Építsük pedig ama' *Szentnek és Igaznak, a' kinél vagyon*
a' Dávidnak költsa, ki meg-nyitotta és senki bé-nem zárja,
bé-zárja és senki meg-nem nyitotta: Titk: 3: 7. ʒ-ben.
 Kinek hálákat adgyunk, hogy magának *éveinkben*, mi-
 nekünk pedig ő magához és a' *fok gonofok között* útát
 nyitott. Itt öllük-meg azt, a' *mi az atyafiak között*
háborúságot ferez. De tegyük-fel ajándékúl a' *Szerete-*
tet, melly jele az igaz és tökéletes kerecsyéneknek. És
 kérjük, hogy *ne vigyen minket a' kíséretbe*. Kötelez-
 vén mi magunkat, az ő *békeségre intő befédének meg-*
tartására: hogy így jutalmúl mi velünk ezt mivellye,
 hogy az *Istennek templomában légyünk öflopok, és többé*
onnét ki-ne jöjjünk, 's a' t. Titk: 3. rész: 12-dik ʒ-ben.

Hetedik és utolsó óltárunkat építsük *Laodicéában*;
 melly jelenti a' hiveknek azt az ő állapottyokat, midön
 másokat meg-gyözvén, a' Krisztus orfága 's birodalma alá
 akarnak vetni, melly állapottyokban könnyen meg-tsa-
 latkozhatnak igen, nem tudván elég böltsen meg-válasz-
 tani, sem azokat, kiket, sem a' rendet és módot, melly
 érint kellessék a' Krisztus orfágába bé-híni 's vinni,
 mint ennek világos példája látfék a' Péter Apostolnak
 tselekedetiben, mellyről emlékezik ént Pál: Galat. 2:
 rész: 11, 12-dik ʒ-ben. Építsük pedig ezt az *Ámennek*
amaz hü és igaz tanúbizonyságnak, és az Isten teremte-
seinek

Sének kezdetinek: Tit: 3. rész: 14-dik v-ben. Kinek ad-
gyunk hálákat a' mi meg-feddettetésünkért és dorgáltatta-
tásunkért; és hogy meg-rövidítette a' napokat, hogy el-
ne véfne minden test: Mát. 24. rész: 22-dik v-ben. Itt
öllyük-meg a' hamis bizonyság-tévöket, a' kik ajakokkal
bizelkednek, de kettös fível fólúak: a' 12-dik Soltár
3-dik verse fzerint. De tegyük-fel 'smutassuk-bé az O-
kosságot vagy Lelki Értelmet. És kérjük, hogy faba-
ditson-meg minket a' gonofától, kötelezven magunkat
amaz egy fükséges dolognak Istenünknel való keresésére,
hogy így oztán jutalmúl, együtt ültetessünk ö véle az
ö királyi fékibe, mint ö-is gyözedelmet vett, és ül
az ö Attyával az ö fékiben: Titkos könyv-
ben 3-dik részének 21-dik v-ben.

Á M E N, és úgy légyen.

V É G E.



Azon Uj eftendő napi Imádság.

EGyedül való, ditsőséges méltóságú, min-
denektől félelemmel imádandó nagy Ūr, Jeho-
va mi Urunk és mi Istenünk. A' ki bolts vagy
végezéfidben, erős tselekedetidben; álhatatos fere-
tetedben, változhatatlan igiretedben, és ditsösé-
ges mindenekben! Felette igen tsudálatosá töt-
ted a' te nevedett mi közöttünk, és fel-magaftal-
tad ditsóségedett az egeknek felette, úgy hogy a-
zokra fémlelvén azt mondhafluk nagy méltán:
Mitsoda Uram az ember, és az embernek fia hogy
meg-emlekezel ö rólla! és velle kegyelmefén tse-
lekedvén, meg-látogatód ötett!

Te Uram jó kedvedet mutatád a' bünös
emberhez, midön eleinknek igiretet töl az AÉzo-
nyi állatnak magva felöl, ki által kellene meg-tar-
tatni néki minden gonofiból: Melly igiretedről el
nem feletkezél, söt hiven meg-emlekezél ama' te
nagy búfulásodbanis, melly fel gerjedett vala az
első világnak lelkedet ingerlö gonofsága ellen,
midön kedvesén tekintéd a' Noënak hitből fárma-
zott áldozatnyát, és néki 's velle nekünk-is azt
mondád, nem átkozom-meg többé a' földet az
emberért, noha az ember fívének gondolatnya go-
nof az ö ifjúságától fogva, és többé el-nem vez-
tem mind az élő állatokat a' mint most tseleked-
tem; ennek-utánna, míg a' föld lézen, verés és ara-
tás,

tás, hideg és meleg, tél és nyár, a' nap és az éjtzaka meg-nem fűnnek. És ez a' te fűdből fűrmazott hatalmas befűd az, a' mellyel éltünk 's élünk e' mái napiglan, és állunk mostan-is fűned 's tekinteted előtt. Ez a' mellynek ereje által gyermekségünk ifjúságra, ifjúságunk jutott emberkorra, fűtvén óránként, sőt fűmpillantásonként útölő czéllýára. Ez által fűtét éjtzakánkából lűtt napunknak új világgal fűntelen fel-derűlése; Ez által földünk, az ő gyűműltsét meg-teremtűvén, verítékes munkáinkat meg-fizette; Ez által őfűinknek 's atyáinknak napjokat 's helyeket, a' mi fűamunk és életűnk betűltűtte; Ez által, víűont a' mi tűllűnk fűarmazó nemzetsűg, hamar fűtő napjainkat 's életűnket nyomban érte; És eképen ez által, mind ez ideig-is, fűm az aratás a' veréűfel, fűm a' nyár a' téllal meg-nem fűűnt, fűm a' mi nemzetűnk el-nem fogyott, sőt fűamos és fűralmas napjainknak 's eűtendeinknek el-folyása után, ez eűtendűnek kezdetiben, méltatlan fűemélyűnk, imé elűdben állott. Oh melly igen tsudálatos fűelsűges Űr, a' te neved mi nálűnk! Oh vajha meg-nyilnának a' mi ajakink, hogy fűájűnkban víűfelhetnűk azt, és a' te dítsűsűged mi általűnk ki-hatna az egéű földre! melly anyival fellyeb valű menyivel egéű életűnk vűlt jó vűltodnál mindenekben aláb-valű.

El-telének ugyan-is oh nagy kegyelmü Ur Isten
a' mi napjaink hijába-valóságban, és minden mi
tselekedetinkben ki-mutattuk, hogy egész hijába-
valóság minden ember. Kevés volt ugyan-is mi-
nénkünk gyermeki bolondságinkat üzni, és gyarló-
ság-

ságból vétkezni felséged ellen; hanem annak fele-
te, fel-emelt kézzel vétkezőn, ingerlettük napon-
ként atyai kedvedet, és a' bozú állásra ugyan erőlt-
tettünk tégedet. Hamar el-felelkeztünk fogadá-
sunkról, és mint a' tsaló kéziv hátra fordulván, ki-
mutattuk szívünknek te hozzád való tsalárdságát,
és hogy a' mi szájunkban nem volt az igaz szó
még akkor-is, mikor nyavalyáinknak idején jó reg-
gel kerestünk tégedet, és hizelkedvén néked, ne-
veztünk tégedet erős várunknak és meg-tartó
Istenünknek. Meg-veztegettük útainkat a' nép-
nek elől-járóitúl fogva a' népnek allyáig: mert
a' tanítók meg-restültenek, a' nép bűnében réze-
sültenek: az elől-járók ajándékot vötte nek, a'
magok hasznok után eredtenek, a' panaszra nem
figyelmeztek, a' nyomorútnak igazat nem töt-
tek, a' honnat a' gonosz-tévök erőt vötte nek;
a' köz nép-is engedetlen lévén elől-járóinak, min-
denek a' gonoszba bé-merültenek.

Illyenek vólunk Uram mi te hozzád. Oh vajha illyenek nem vólnánk mostan-is, midön te előtted állunk! De te még-is irgalmas, kegyelmes, jó-tévő, és fízelmedben meg-nem változott Isten vóltal és vagy mi hozzánk, ki ennyi erőtelenségünkben-is, ennyi ítéletidnek közötté-is, életünket 's javainkat meg-tartván, meg-mutattad, hogy te nem ember vagy, kinek kedve hamar változik; hanem olly Isten, a' kinek fogadását az embereknek hitetlensége, hijába-valóvá nem teheti, meg-nem változtathattya soha. Mellyre bizonyság Uram ez az óra, mellyben

B

irgal-

írgalmason tekintettél reánk, sem jobbakra, sem érdemesebbekre sokaknál, kiket édes nemzetünk-ből, életeknek jó módgyaitúl meg-foztván, siralmas állapotra, mezítelenségre, éhel-halásra, özvegységre, fámkivetésre, keserűségre juttattál; vagy ez életből éhség, fegyver, döghalál által kivágtál; vagy siralmas bújdosásra, halálnál keveserebb rabságra ki-adtál; és kiket jó tetfé-szerint, kenyér helyett könyhullatással tápláltál, és keserű búval, mint tsipös borral itattál.

Ugy vagyon fent Ur Isten, minket-is minden látogatás nélkül nem hagyta; de atyai ve-ződdel meg-sújtotta, midőn közünkbe dögös nyavalyákat, sokféle fekélyeket, varakat botsátot-tal, mellyek által közzüllünk sokakat ki-is főlítot-tal; városunkban pusztító tüzet támasztotta, és külső jókbéli károkkal nem kevesse meg-fomó-rította. Midőn határinknak fokott termésit meg-vonád, és földünkön, föleinken, kerteinken áldá-sodat nem mutatád. De mind ezek érdemünk-nél kissebbek, és hozzád való meg-térésünkre csak ösztönök vóltanak: mert ímé mind ezek kö-zött-is életünk meg-vagyon, hogy kegyelmed által vagy igazán hozzád meg-térjünk, vagy pedig magunk-menthetetlenné tétessünk, és végre tellyességgel el-vezzünk.

Ez-is volna bizony óh igaz Isten sok pártol-kodásunknak jutalma! De légy kegyelmes óh bűn botsátó írgalmas Isten a' te népednek! és a' mint érdemlené, ne mond azt nékie, Nem én népem vagy te. Ne tartsd-meg mi ellenünk a'
mi

mi bűneinket, hogy búsulásod meg-ne emézen minket. Sőt-inkább e' reánk derült új eztendő-nek napjával együtt, derítsd-fel rajtunk orcád-nak világát, hogy meg-tartassunk és meg-újul-hassunk.

Ímé ma kezdgyük ez (1698) eztendőt, melly-nek első napja reánk virrada tetfésedbül; de mi-tsoda reánk következő jókkal vagy gonoszokkal, a' te lelked tudgya óh jó Isten egyedül. Mi pe-dig a' te áldásodat várjuk, és kérünk, hogy mondgy áldást e' napon a' te népednek, tartsd-meg ötet, legeltesd, és magasztald-fel mind ö-rökké. Légyen kedves te előtted e' napon, és ez eztendőnek minden rézeiben a' te népednek lelke, légyen kedves könyörgése, hogy valami-kor ö tégedet meg-keres, fégyent ne valljon, és ha mit kíván, te ötet meg-halgassad. Ha vét-kezéndik e' te néped, és vízontag megtérvén te hozzád tégedet meg-keres, bűn-botsánatot kér-vén, te meg-halgassad a' mennyégből: Ha el-lenfégtől meg-veretik az hadban, és meg-térvén kiált te hozzád; te Uram halgassd-meg ötet a' mennyégből: Ha bé-zároltatik az ég, és az ő bűnéjért nem lézen eső a' földre, és imádkozán-dik; Te Uram halgassd-meg ötet a' mennyégből. Ha éhség lejjend a' földön, vagy dög-halál, vagy a'zály, vagy ragya, vagy fáska, vagy tserebogár, és imádkozándik tenéked; Te Uram halgassd-meg ötet a' mennyégből. Ha el-talál vitetni el-lenfége által az ő földébül, és imádkozándik te-néked; Te Uram halgassd-meg ötet a' mennyé-g-

ből: Ha az ő magzatijért, betegijért, és nyomor-
rútiért könyörgend; Te Uram halgasd-meg ö-
tet a' mennyégből. Hogy meg-ésmérjék minde-
nek az ő te előtted kedves voltát.

Uram, az ő te előtted kedves voltát. Deut. 28. 20.
Mondgy áldást még is a' te népednek oh
nagy kegyelmű Isten! És parantsolj e' mái napon
a' te egeidnek, hogy jó, kívánatos, gyümölső-
ző időket szolgáltatassanak mi nekünk, kellete-korán
való esőt és meleget: Hogy sem az afály és ra-
gya földünknek éjénél el-ne égeffe; sem a' rende-
letlen zápor, jég-eső és ár-víz, annak gyümölsét
háfontalanná ne tegye; sem az ártalmas égi tűz,
menny-köveknek 's égi háborúknak e'zveffe, java-
inkat meg-ne eméffe: De inkább, az egeknek
mértékletessége, élő-hegyeinknek, fántó-földe-
inknek, gyümöls-kerteinknek, réteinknek, er-
deinknek, minden kintsét mi számunkra kedvesen
meg-nevelje. Parantsolj Ur Isten a' földnek-is,
hogy a' midőn ötet így meg-hallgattya az ég, ö-
is hallgassa-meg a' te népedet. Parantsolj Ur Isten
a' te akaratodat tévő, és ítéletedet a' bűnös népen
véghez vivő, minden seregeidnek-is, az Affiriai
darásoknak, az Egyiptomi fűnyogoknak, minden
ellenfégink fokaságának, a' fásáknak, tsereboga-
raknak, a' navalyáknak, dögnék, kelevényeknek,
és mind azokat a' te népedtől tiltsd-el nagy-méffe,
hogy leheffen ö-nékie ez e'ztendő tsendes és béke-
féges. Hogy tudnillik az ellenfég az ő kapuit meg-
ne állja, lakó-helyeit meg-ne égeffe, véneit meg-
ne ölje, ifjait el-ne rabolja, fűzeit meg-ne fzeplő-
sítse, tsetsemöit falhoz ne verje, és panaszál út-
czáit

czáit bé-ne töltse: Hogy Egyiptom ötet lelki
szolgálatlaltal ne terhelje; Földének zöldfégét a' fáska
vagy tserebogár meg-ne eméffe; Az éhfég an-
nyokkal magzattyokat meg-ne éteffe; Lakó-hel-
lyünket a' dög lakosítól meg-ne üresítse; És a' fok
nyavalyáknak ereje népedet meg-nyomván, mások
tsúfjává ne tegye. Légyen inkább ennyi sirat-
mas napjai után olly ideje, melyben a' kapukon
ülő vének, a' játzodozó gyermekek fokaságában
vigadozzanak; a' Birák igaz törvényt mondhas-
sának; a' Papok vig fíivel áldozzanak; a' fántó ve-
tők és az aratók énekelve munkálódgyanak; a'
ki-menők és bé-jövők bátorsággal járjanak; a' fe-
gények a' faczaitatónak pálczájától meg-nyug-
hassanak; magzatink fel-nevededgyenek; árváink
özvegyink meg-elégedgyenek; marháink ezerig-
len tenyészzenek: és mellyben minket mindenek
bóldogoknak nevezzenek így fólván, *Oh bóldog
nép a' kit így megáld Isten!*

Mondgyad pedig Uram e' nagy áldást, a' te
egész házadra, mondgyad leg-közelebb e' napon
édes hazánkra, és az ötet igazgató hatalmosságok-
ra. Elsőben-is nevezetesen hatalmas felséges Ki-
rályunkra, kit-is börtsefféged 's hatalmad fzerint,
tegy a' te ditsőffégednek nagy e'zközévé. Ez u-
tán mondgy áldást Ur Isten Méltóságos Guberná-
torunkra, annak egész házára, nemzetünk körül
való minden igaz és fzent munkájára; és minden
jó fándékára. E' mellett mondgyad Uram ez
áldást a' Tanáts Urakra, kiknek fívekbe öntséd

bő mértékkel, a' szeretnek, egyességnek, haſnos
tanátsnak, erőſégnek, Iſteni félelemnek lelket;
hogy munkálkodgyák fáradhatatlanúl, nagy ne-
vednek ditsőſségét, háznak terjedését, és e'
te gyámoltalan népednek lelki és teſti békeſségét.
Mondgyad ezen áldást Uram az árva Fejedelmi
házra-is, és a' te hozzá régen megmutatott ſzerel-
med legyen ö rajta álhatatos. Mondjad Uram
az Egyházi ſolgákra-is, mondjad az Oſkolákra, az
egész népre, a' ſükölködőkre, és minden kegyel-
medet váró hiveidre, hogy mindenek mi velünk
együtt ezt mondhaſsák; Aldott az Ur a' ki tsu-
dátatossá tőtte rajtunk az ö nagy irgalmaſágát,
és a' ſegénynek ügyét meg nem utálta, hanem
meg-halgatta kegyelmesen annak kérését;

Az Ur ditsirtessék Ámen.

V É G E.



